

[Niels Ravn.]

med disse love gradvis, efterhånden som jorden kommer i handelen, vil være i stand til at inddrage den i offentligt eje. Det er for os en kendsgerning. Vi mener, at man med disse love gradvis kan socialisere landets jord. Hvilke hensigter regeringen så måtte have, ja, det kan jo kun en kommende udvikling vise os.

Statsministeren (J. O. Krag): Disse hensigter ville have stået lidt klarere for det ærede medlem hr. Niels Ravn, hvis han havde erindret min redegørelse, hvormed lovforslagene blev fremsat. Deri siger jeg, idet jeg atter tillader mig at citere min tale sp. 2216:

„Den landbrugsjord, der af staten erhverves i henhold til disse bestemmelser, kan enten videresælges eller udlejes eller bortforpagtes eller anvendes til offentlige formål i snævrere forstand. Det tilkommer landbrugsministeren at fastsætte de nærmere retningslinjer herfor, og det vil blive jordlovsudvalgets sag at administrere efter disse retningslinjer.“

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Teichert: Jeg foreslår, at de 4 lovforslag, vi nu har behandlet, henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Udvalget angående forslag til lov om ændringer i kriminallov for Grønland har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angående forslag til lov om ændring i lov for Grønland om ægteskabs indgåelse og opløsning har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Jeg vil gerne herved meddele, at jeg ønsker at udtræde af udvalget angående

forslag til lov om ministres ansvarlighed. Til at indtræde i det nævnte udvalg i mit sted har vedkommende gruppe udpeget *Lysholt Hansen*, som herefter er valgt.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 7. marts, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Første behandling af:*

Forslag til lov om regulering af bymæssige bebyggelser.

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om byplaner.

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om regionplanlægning.

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om naturfredning.

5) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om naturfredning [af Vivike m. fl.].

Mødet hævet kl. 17³⁷.

72. møde.

Torsdag den 7. marts kl. 13.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om regulering af bymæssige bebyggelser.

(Lovforslaget (nr. 80) findes i tillæg A. sp. 593, fremsættelsen i tidenden sp. 2237).

Formanden: Sammen med denne sag foretages de under punkterne 2 og 3 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

[Formanden.]

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om byplaner.

(Lovforslaget (nr. 81) findes i tillæg A. sp. 627, fremsættelsen i tidenden sp. 2237).

Første behandling af forslag til lov om regionplanlægning.

(Lovforslaget (nr. 82) findes i tillæg A. sp. 617, fremsættelsen i tidenden sp. 2238).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Ove Hansen: Jeg skal først gøre nogle bemærkninger om lovforslaget om regulering af bymæssige bebyggelser.

Stigningen i befolkningstallet og den fortsatte vandring fra land til by, navnlig til de større byområder, har nødvendiggjort og nødvendiggør fremdeles, at de kommunale myndigheder under hensyn til den øgede tilgang af boliger og indbyggere får bedre muligheder for at tilrettelægge tilvæksten. De gode indtjeningsmuligheder og pengeligeheden har vel i de senere år bidraget væsentligt til efterspørgslen efter grunde — det gælder såvel grunde til boligbyggeri som til sommerhusbyggeri — og man må sikkert regne med, at interessen for at erhverve grunde fortsat vil være stor. Det er derfor af stor betydning, at kommunerne får adgang til at foretage en fornuftig planlægning.

Byplanloven af 1938 og landsbyggeloven af 1960 har været og er værdifulde love for kommunerne, men næppe tilstrækkelige til at regulere og afpasse forholdene til udviklingen. De ændringer, der her foreslås i loven om regulering af bymæssige bebyggelser, samt de ændringer, som ministeren for kulturelle anliggender foreslår i naturfredningsloven, har til hensigt at sikre, at overgangen fra landbrugsjord, enten det er til boligbyggeri eller til erhvervsformål, sker i overensstemmelse med den planlægning, som myndighederne har tilrettelagt.

Byreguleringsloven har til opgave at hindre spredning af bebyggelser. Vi har ofte i kommunerne set eksempler på, at parceller blev solgt fra landbrugsejendomme, der var beliggende så langt fra bebyggelser, at det næsten var umuligt at forsyne parcellerne med de nødvendige ledninger såsom til

vand, kloak m. v., men da folk alligevel byggede huse på sådanne arealer, resulterede det ofte i, at den bygningsattest, som er en forudsætning for at kunne opnå lån i offentlige midler, ikke kunne udstedes.

Det er min opfattelse, at loven om regulering af bymæssige bebyggelser har medvirket til en mere hensigtsmæssig planlægning i kommunerne. 23 områder er nu omfattet af byreguleringslovens bestemmelser, og det betyder, at en fornuftig plan kan etableres inden for disse områder, og med vedtagelsen af det lovforslag, vi her har til behandling, skulle antallet af områder gerne øges væsentligt.

Fastlæggelse af zonegrænser, som naturligvis tit har givet anledning til drøftelser og vel også forundring, er dog vist så godt som i alle tilfælde løst i god forståelse mellem de interesserede parter, det vil sige kommunalbestyrelserne, byudviklingsudvalgene og byplannævnet. Man har naturligvis hørt kritiske bemærkninger om, at blot der var flere arealer i inderzonen, ville grundpriserne ikke være så høje, som tilfældet er. Det er muligt, at man måske visse steder burde have større arealer inden for inderzonernes område, men så må man også gøre sig klart, at det for det offentlige vil betyde store investeringer til byggemodning af arealerne. Det er dyrt at anlægge veje, kloakker, vandledninger m. v., og det er som regel kommunerne, der skal stå i forskud med disse anlægsgudgifter.

Den nu foreslåede lov kommer kun til at gælde for en del kommuners vedkommende, nemlig de kommuner, der i dag omfattes af byreguleringen, men forhåbentlig bliver antallet af kommuner, der kommer ind under lovens bestemmelser, som jeg nævnte før, øget ret væsentligt.

I de kommuner, som ikke vil blive omfattet af denne lov, vil naturfredningsloven være et godt middel til at forhindre planløshed, idet den kan tages i anvendelse i de kommuner, hvor byudviklingsloven ikke er gældende. I så tilfælde vil reguleringen blive administreret af et fredningsplanudvalg.

I §§ 4 og 5 i lovforslaget om bymæssige bebyggelser har ministeren til dels imødekommet de ønsker, som venstre og det konservative folkeparti har fremsat. For-